

woensdag, 05 september

Topman met hoogtevrees beklimt Mont Blanc

MAASTRICHT/CHAMONIX
DOOR HANS GOOSSEN

Onlangs heeft-ie nog op het dak van zijn huis gezeten. Om te kijken of zijn verdrongen hoogtevrees weer de kop opsteekt. Daar kun je beter op de eigen nok achterkomen, dan op de hoogste piek van Europa. Het dak was een eitje, de Mont Blanc, dat is pas andere koek, weet Guy Peeters, voorzitter van de raad van bestuur van het Academisch Ziekenhuis Maastricht (AZM). Samen met tien collega's begint de topman met hoogtevrees vandaag aan de beklimming van de 4808 meter en 45 centimeter hoge berg. Om te bewijzen dat alle lagen van het ziekenhuis kunnen samenwerken om in dit geval letterlijk de top te bereiken.
„De grenzen verleggen door

een teamprestatie te leveren met mensen van divers pluimage”, belt Peeters de uitleg door vanuit een hut ergens halverwege de Aiguille du Tour, een buurman van de Mont Blanc, die de AZM'ers gisteren als opwarmertje hebben beklommen.

Hoe groot de teamgeest ook mag zijn, een berg met de allure van de Mont Blanc beklim je niet zomaar. Je hangt niet de hele tijd in de touwen, maar het is veel meer dan een wandeltocht, weet de 53-jarige Peeters. „Af en toe moet je echt met handen en voeten klimmen en het is niet de bedoeling dat we naar beneden sodemieteren. We zijn dan ook al anderhalf jaar aan het trainen. Voor me zelf kwam daar die hoogtevrees nog bij.”

LEES VERDER ► PAGINA 15

woensdag, 05 september

Terug in Maastricht neemt Peeters heft weer in handen

MAASTRICHT/CHAMONIX
VERVOLG VAN ◀ PAGINA 1

„Als je jezelf uitdaagt, kun je meer dan je beseft. Vijf meter hoog in de Ardennen was nog niet zo heel lang geleden een probleem, vandaag heb ik genoten van het uitzicht vanaf 3500 meter over Chamonix. Fantastisch gewoon”, zegt Guy Peeters.

Peeters heeft binnen de muren van het AZM veel, zo niet alles te zeggen. Op de Alpenflanken is hij 'gewoon' lid van het team, waarvan onder anderen ook verpleegkundigen en medewerkers van de instrumentele dienst deel uitmaken. „Het zijn mensen die elkaar in een ziekenhuis dat 4800 werknemers telt niet elke dag tegen het lijf lopen. Nee, het kost me geen enkele moeite om te accepteren dat iemand anders het team leidt. Het is een verademing om eens niet hoeven te bepalen of we wel of niet linksaf moeten.”

De metamorfose van leider tot

volger is een tijdelijke. Eenmaal terug in Maastricht neemt Peeters het heft heus wel weer in handen, relativeert hij zijn verademing.

Het klimproject spruit voort uit de mentaliteitsverandering die de ziekenhuisleiding probeert door te voeren in het AZM. Onder het motto azMove moet het ziekenhuis met 4800 werknemers een dynamische organisatie worden. Waarbij een grote rol is weggelegd voor de zogeheten resultaat verantwoordelijke teams, die in eendrachtige samenwerking streven naar het beste resultaat. Managementstaal die op de Mont Blanc in praktijk wordt gebracht. Als het weer meezit en pech uitblijft, bereiken de AZM-medewerkers morgen de top.

Hoe de klim ook uitpakt, Peeters weet nu al zeker dat het klimproject volgend jaar een vervolg krijgt. „Of we dan op poolexpeditie gaan? Ik verklap niets, het wordt in elk geval iets extreems.”